

2020. április 17.

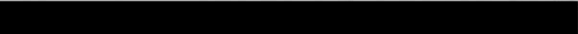
Alkotmánybíróság
1015 Budapest,
Donáti u. 35-45.

Ügyszám: IV/506-1/2020.

Tárgy: Alkotmányjogi panasz
(a 2020. március 5-én kelt hiánypótlási felhívásnak megfelelő kiegészítésekkel egységes szerkezetben)

ELEKTRONIKUS LEVÉL (HIANYPOTLAS@MKAB.HU) ÚTJÁN!

Tisztelt Alkotmánybíróság!

 kérelmező jelen beadványhoz **1. sz. melléklet** alatt csatolt meghatalmazással igazolt képviselőként, az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja és az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény („Abtv.”) 27. §-a alapján, a Debreceni Járásbíróság előtt, a fenti ügyszám alatt, Hortobágyi Nemzeti Park Igazgatóság (4024 Debrecen, Sumen u. 2.) alperes ellen indított peres eljárásban, a Kúria jogerős, Pfv.VI.21.772/2018/6. sz.-ú ítélete („**Ítélet**”) ellen – a Debreceni Törvényszék 2.Gf.41.015/2018/4. sz.-ú és a Debreceni Járásbíróság 10.P.22.483/2017/24. sz.-ú ítéletére kiterjedően –

alkotmányjogi panaszt

terjesztünk elő;

- (i) kérjük, hogy az Alkotmánybíróság az Abtv. 43. § (1) bekezdése alapján a Kúria Ítéletének
- az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésébe [tulajdonhoz való jog]; és
 - az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésébe [tiszteséges eljáráshoz való jog]; és
 - az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésébe [jogorvoslathoz való jog]

való ütközését állapítsa meg; és

- (ii) az Abtv. 43. § (1) bekezdése alapján a Kúria Ítéletét
- az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésébe [tulajdonhoz való jog]; és
 - az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésébe [tiszteséges eljáráshoz való jog]; és
 - az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésébe [jogorvoslathoz való jog]

ütközés okán semmisítse meg.

KODELA

Kódszám: Újvárdi Irada

I. TÉNYBELI ELŐZMÉNYEK

1. A jelen ügy ténybeli előzményeit a Kúriai Ítélet megfelelően tartalmazza.
2. A kérelmező 2013-ban a 262/2010. (XI.17.) Korm. rendelet szerinti legelőpályázatot nyújtott be a pályázat tárgyát képező termőföldek haszonbérlete céljából a Hortobágyi Nemzeti Park Igazgatóságához.
3. A pályázatot a kérelmező elveszítette. A kérelmező ezt követően pert indított a pályázat megsemmisítése és a pályázaton nyertes polgári jogi társaság (...) tagjaival kötött haszonbérleti szerződések érvénytelenségének megállapítása iránt.
4. A jelen perbeli ügy előzményeként a jelen ügy keresetleveléhez F/4 alatt csatolt, a Debreceni Ítélet tábla **Gf.II.30.113/2016/4.** szsz.-ű jogerős ítéletével a kérelmező keresetének helyt adva megállapította, hogy a) a terület használatára a park igazgatóság által kiírt pályázatra b) a kérelmező a területen együttesen benyújtott pályázat c) a pályázatok elbírálása, és d) az alperes nemzeti park igazgatóság által e) kötött haszonbérleti szerződés f) pedig g) érvénytelenek.
5. A pályázat 2016. évi bírósági jogerős megsemmisítését követően a kérelmező egy újabb, immár kártérítési pert indított az alperes nemzeti park igazgatóság ellen.
6. A Debreceni Járásbíróság, mint I.f.-ű bíróság a) a terület használatára b) 2017/24. szsz.-ű, I.f.-ű ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a kérelmezőnek c) a terület használatára d) írintot és ennek járulékait.
7. Az I.f.-ű ítélettel szemben az alperes fellebbezést terjesztett elő, amelynek folytán eljárás Debreceni Törvényszék, mint II.f.-ű bíróság a) a terület használatára b) 2.Gf.41.015/2018/4. szsz.-ű jogerős II.f.-ű ítéletével az I.f.-ű ítéletet helybenhagyta.
8. A II.f.-ű jogerős ítélettel szemben az alperes felülvizsgálati kérelemmel élt, amely alapján a Kúria a jogerős ítéletet a jelen alkotmányjogi panasz eljárás tárgyát képező ítéletével hatályon kívül helyezte, az I.f.-ű bíróság ítéletét megváltoztatta és a kérelmező keresetét elutasította.
9. Az ítélet – az I.f.-ű és a II.f.-ű ítélettel együttesen – az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésébe, XXVIII. cikk (1) bekezdésébe és a XXVIII. cikk (7) bekezdésébe ütköző okból Alaptörvény-ellenes az alábbiak szerint.

I.A. AZ ALKOTMÁNYJOGI PANASZ BENYÚJTÁSÁT KÖVETŐEN A KÉRELMEZŐ TUDOMÁSÁRA JUTOTT ÚJ, AZ ALKOTMÁNYJOGI PANASZ SZEMPONTJÁBÓL IS RELEVÁNS TÉNYEK

10. 2020. február 27-én a kérelmező közérdekű adatigénnyel fordult az alperes nemzeti park igazgatóságához (**2. sz. melléklet**), annak kiderítése és feltárása érdekében, hogy a pályázat és a per tárgyát képező területeknek mi lett a jogi sorsa a pályázat és a pályázaton jogellenesen nyertes személyekkel kötött új haszonbérleti szerződések 2016. évi megsemmisítését követően.
11. Az alperes nemzeti park igazgatóság által megküldött válasz iratok tartalmából (**3. sz. melléklet**) kiderült, hogy a fenti 4. pont szerinti, a Debreceni Ítélet tábla által hozott Gf.II.30.113/2016/4. szsz.-ű

KODELA

Kodela Ügyvédi Iroda

jogerős ítélet 2016 májusi kézhezvételét követően lényegében azonnal, az alperes nemzeti park igazgatóság az alapügyben eljáró bíróságok ítéleteit semmibe véve és megkerülve 2 új szerződéssel pályázaton kívül azonnal ugyanazon személyek részére adta használatba a pályázat tárgyát képező ingatlanokat (!).

12. Tette ezt ráadásul akként, hogy a földhasználati nyilvántartás közhiteles adatai (4. sz. melléklet) értelmében a jogellenes pályázaton nyertes haszonbérlet mindvégig, a mai napig, tehát 6 éve bejegyzett földhasználói a pályázat tárgyát képező ingatlanoknak.
13. A kérelmező tehát
 - i) jogot kívánt pályázat útján szerezni a pályázat tárgyát képező termőföldeken;
 - ii) a pályázatot jogellenesen nem a kérelmező, hanem más személyek nyerték;
 - iii) a kérelmező keresetének megfelelően bíróság jogerősen megállapította, hogy a pályázatot jogellenesen nem a kérelmező, hanem más személyek nyerték;
 - iv) ennek ellenére a pályázatot jogellenesen megnyerő személyek a pályázat jogellenességét megállapító jogerős bírósági ítéletet semmibe vevő alperesi nemzeti park igazgatóság eljárása okán a mai napig a termőföldek használói;
 - v) a pályázaton jogellenesen vesztes kérelmezőt illetően pedig a Kúria Ítélete képes volt azt megállapítani, hogy a pályázat lényegében egy fakultatív esemény volt a kiíró nemzeti park igazgatóság részéről, akinek az igazgatója a pályázat eredményétől függetlenül teljesen szabadon dönthetett a pályázaton nyertes személyekről;
 - vi) tehát hiába írja elő a jogszabály, hogy pályázaton a legmagasabb pontszámú pályázat mellett kell döntenet (ami egyébként egy pályázati eljárás egyetlen értelme, a legkedvezőbb ár mellett, de ezeknél a pályázatoknál az ár eleve nem volt pályázati szempont), a jogszabállyal ellentétben a Kúria Ítélete azt állapította meg, hogy a pályázat eredménye semmiben nem kötötte az alperes nemzeti park igazgatóját;
 - vii) a pályázaton vesztes személynek pedig ráadásul nem is állhat fenn kártérítési igénye a jogellenes pályázatot lebonyolító és a kérelmezőnek kárt okozó nemzeti park igazgatósággal szemben.
14. A fentiek a mintapéldája annak, hogy az Alaptörvénynek végső soron mi lenne a funkciója és a szerepe. Az, hogy egy ilyen helyzetben lépjenek működésbe a mechanizmusai és ne hagyja, hogy a jogerős bírósági ítéletet kijátszó nemzeti park igazgatóságot védő Kúriai Ítélet hatályában fennmaradjon.
15. Úgy gondoljuk, hogy pontosan a fenti eset éri el azt a mértéket, amikor a T. Alkotmánybíróságnak már be kell avatkoznia és megvédenie a mindvégig tisztességesen és jóhiszeműen eljáró, jogkereső kérelmezőt attól, hogy az Alaptörvényben biztosított tulajdonjog-sérelemnek a reparációja érdekében indított kártérítési igényét egy tisztességtelen, unfair, a jogorvoslathoz való jogát is sértő felülvizsgálati eljárásban súlyosan megsértő Kúriai Ítéletet megsemmisíti.
16. A jelen ügyben nem csupán arról van szó, hogy a Kúriai Ítélet contra legem indokolást tartalmaz, mivel ez a lentiek alapján – álláspontunk szerint – egyértelmű. A jelen ügyben azért kérjük a T. Alkotmánybíróság jogvédelmét, mert a Kúriai Ítélet lényegében azt deklarálja, hogy a jogszerűen, pályázat útján tulajdonszerzésre törekvő kérelmező tulajdonhoz való joga nem kaphat védelmet a jelen eljárásban. Ezzel szemben a Kúriai Ítélet a jogellenes pályázaton nyertes személyek tulajdonhoz való jogát és az alperes nemzeti park igazgatóságnak a pályázat jogellenességét megállapító jogerős bírósági döntést szándékosan kijátszó jogsértő magatartását részesítette védelemben, azzal, hogy elzárta a kérelmezőt a reparációs, kártérítési igényérvényesítési lehetőségétől.

II. JOGI ÁLLÁSPONT

II.1. TULAJDONHOZ VALÓ JOG [ALAPTÖRVÉNY XIII. CIKK (1) BEK.] SÉRELME

17. Az Alaptörvény XIII. cikk (1) bek. értelmében „*[m]indenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.*”
18. Az Emberi Jogok Európai Egyezménye („**Egyezmény**”) Első Kiegészítő Jegyzőkönyvének 1. cikke szerint – összhangban a magyar Alaptörvény XIII. cikkével – „*[m]inden természetes vagy jogi személynek joga van javai tisztelgésben tartásához. Senkit sem lehet tulajdonától megfosztani, kivéve, ha ez közérdekből és a törvényben meghatározott feltételek, valamint a nemzetközi jog általános elvei szerint történik [...]*”.
19. Az Alkotmánybíróság több eseti határozatában foglalkozott a tulajdon alkotmányjogi fogalmával. Gyakorlatában mérföldkőnek tekinthető **64/1993 (XII. 22.) AB határozat** elvi érvelésében mondja ki, hogy az alkotmányos tulajdon fogalma nem szükségképpen követi a polgári jogi tulajdon fogalmát, az **Alaptörvény az egyéni cselekvési autonómia anyagi oldalát részesíti védelemben.**
20. Az Alkotmánybíróság a **50/2004 (XII. 6.) AB határozatban** a magyar alkotmányos tulajdonfogalom eredetével kapcsolatban nemzetközi kitekintést tesz, különösképpen a Bíróságnak az Egyezmény Első Kiegészítő Jegyzőkönyvének 1. cikkével kapcsolatban kialakult, Magyarországra is kötelezően irányadó joggyakorlatára vonatkozóan, miszerint „*[a]z Alkotmánybíróság tulajdonvédelmi irányadó joggyakorlatára vonatkozóan, miszerint „[a]z Alkotmánybíróság tulajdonvédelmi felfogása e tekintetben összhangban van az Emberi Jogok Európai Egyezményével (a továbbiakban: Egyezmény) is. Az Egyezmény első jegyzőkönyve rendelkezik a tulajdonjogról, az azonban nem a szűk értelemben vett „tulajdonjogot”, hanem az ennél tágabb értelmű „javak békés élvezetéhez” való jogot védi [kiemelés a kérelmezőtől]*”.
21. A „javak békés élvezetéhez” való jog a magyar dogmatikának megfeleltetve valójában a javakhoz kötődő minden vagyoni értékű jogot felölel. Az Alkotmánybíróság **17/1992 (III. 30.) AB határozata** szerint „*[...] az Alkotmány 13. §-ának (1) bekezdése nemcsak a tulajdonjog, hanem az azzal összefüggő minden vagyoni jog biztosítására vonatkozik: [a]z Alkotmány 9. § (1) bekezdése ezért a tulajdonvédelem körében az egyéb vagyoni jogok védelmét is biztosítja. A jogösszehasonlítás is azt mutatja, hogy több külföldi alkotmánybíróság gyakorlata a vagyoni jogosultságokat az alkotmányos tulajdonvédelem körébe vonja [kiemelés a kérelmezőtől]*”.
22. Az Emberi Jogok Európai Bírósága (a továbbiakban „**EJEB**”) a tulajdonhoz való alapjog vonatkozásában alapos, az Egyezményben részes államok jogalkalmazó szerveire kötelező vizsgálati szempontrendszer alakított ki, ami felöleli **(i)** az Egyezmény szerinti „tulajdon” („*possession*”) fogalmát és körét, **(ii)** a tulajdon korlátozásának megengedett és **(iii)** meg nem engedett formáit.
23. Az EJEB a tulajdon („*possession*”) jelentésével a **Di Stefano ügyben** [38433/09] részletesen foglalkozott, melyben az Egyezmény szerinti tulajdonfogalom nemzeti jogoktól való függetlensége mellett foglalt állást: „*A Bíróság megismétli, hogy a „tulajdon” fogalma autonóm jelentéssel bír, amely nincs a materiális javakon fennálló tulajdonjogra korlátozva, illetőleg független a nemzeti jogbéli formális besorolástól. Ugyanúgy, ahogy a materiális javak esetében, bizonyos más jogokat, érdekeket alkotó eszközöket tulajdonjog tárgyának lehet tekinteni, ahogy a „tulajdon” is ezen intézkedés céljából. Minden ügyet úgy kell vizsgálni, hogy annak körülményei -a maga egészében nézve- a pályázó alanyi jogát védi-e [kiemelés a kérelmezőtől].*”
24. Az EJEB a fenti tulajdonfogalom nyomán a vagyoni jogok széles körét vonta az Első Kiegészítő Jegyzőkönyv 1. cikke alá, így például a rádióspektrumot: „*A bíróság egyetért a vizsgálattal, továbbá*

megjegyzzi, ahogy ezt a korábbiakban tartotta: az üzleti tevékenység fenntartásáról szóló engedély visszavonása ellentétes a tulajdon tiszteletben tartásának jogával, melyet az Első Kiegészítő Jegyzőkönyvnek 1. cikke véd. Jóllehet, az engedélyt nem vonták vissza az említett ügyben, a Bíróság úgy tekinti, hogy a közvetítési frekvencia kiosztása nélkül ezt [a tulajdon tiszteletben tartásának jogát] megfosztották a lényegétől [Di Stefano ügy, 38433/09] [kiemelés a kérelmezőtől]."

25. A rádióspektrum (frekvencia) egyébként a magyar jogban a nemzeti vagyonról szóló 2011. évi CXCVI. törvény 4. § k) pontja értelmében az állami vagyon része. Tekintve, hogy az EJEB joggyakorlata Magyarországra teljes mértékben irányadó kell, hogy legyen, így kijelenthető, hogy a tulajdon fogalma alá nem kizárólag magántulajdonban lévő dolog, hanem állami vagyonelemként fennálló vagyoni értékű jog is tartozhat.
26. Az EJEB nem kizárólag vagyoni értékű jogokat tekinti az Első Kiegészítő Jegyzőkönyv 1. cikkének hatálya alá tartozónak. A Bíróság a *Van Marle ügyben* [8543/79; 8674/79; 8675/79; 8685/79] a klasszikus vagyoni értékű jogok mellett a megállapította a vagyoni értékkel bíró üzleti érdekek „*possession*” alá tartozását is, melytől való megfosztás sérti az Egyezményt. Az EJEB ítélete szerint: „*A Bíróság egyetért a Bizottsággal abban, hogy az 1. cikk alapján a felek által kikötött bizalmi jogviszony feltehetően hasonló a tulajdonhoz való joghoz. A saját tevékenységük során a pályázók felépítettek egy klientúrát, ez a magánjog természeténél fogva jelentős védelmet élvez és értéknek minősül, ennél fogva mint tulajdon az Első Kiegészítő Jegyzőkönyv 1. cikkének hatálya alá tartozik*”. „*A pályázók mérlegképes könyvelőként való regisztrációjának elutasítása radikálisan (hátrányosan) érintette a szakmai tevékenységüket, hatáskörüket jelentősen csökkentette. Bevételeik lecsökkentek, úgszintén klientúrájuk értéke, így általánosan fogalmazva az egész üzleti tevékenységük. Mindezek alapján létrejött a tulajdon tiszteletben tartásához való jogával ütközés* [kiemelés a kérelmezőtől].”
27. Az Első Kiegészítő Jegyzőkönyv 1. cikkének védelme kiterjed az állami monopólium révén gyakorolt koncessziós jogokra is. A magyar vonatkozású *Vékony ügyben* [65681/13] az EJEB a panaszos dohányárúsításához való jogát a tulajdon fogalma alá sorolta: „*A Bíróság elsőként azt vizsgálta meg, hogy a jelen ügy tárgya a panaszos korábbi dohányárúsítási engedélyének kötelező erejű visszavonása, mely helyett a pályázati eljárásban másik engedélyt nem nyert el. A Bíróság számára nehezen elképzelhető, hogy ezt az engedélyt ne minősítse az Első Kiegészítő Jegyzőkönyv hatálya alá tartozónak, tekintve, hogy meghatározó részt biztosított a panasz megélhetésében* [kiemelés a kérelmezőtől].”
28. A jelen ügy szempontjából azonban leginkább számba vehető és legjelentősebb döntés az EJEB *Posti és Rahko ügyben* [27824/95] ügyben hozott ítélete, melyben a panaszosokat megillető, használati (bérleti) szerződés alapján gyakorolt halászati jog megszüntetését a Bíróság a tulajdonjog sérelmeként értékelt: „*A pályázók bérleti szerződés alapján halászati tevékenységet végeznek a Bothnia-öböl tengerparti régiójában, melyet az Állammal kötöttek 1989-ben, továbbá az 1995-1999-ös és 2000-2004-es időtartamra megújítottak*”. „*A bíróság megállapította, hogy a pályázók bérleti szerződés alapján gyakorolt jogosultsága a különböző halászati jogok gyakorlására az állami tulajdonban lévő vizekben, az Első Kiegészítő Jegyzőkönyv 1. cikke szerinti „tulajdon” hatálya alá tartozik* [kiemelés a kérelmezőtől].”
29. A fentiek alapján álláspontunk szerint egyértelműen megállapítható, hogy a kérelmező a magyar dogmatika szerinti magánjogi tulajdoninak minősíthető jogosultságot magánjogi jogviszony alapján gyakorolt.
30. A 34/2015. (XII. 9.) AB határozatban a T. Alkotmánybíróság már megállapította, hogy az a tulajdonkorlátozás, amely a tulajdonos jogi autonómiáját beelegetése nélkül, egyoldalúan úgy

KODELA

Kodéla Ügyvédi Iroda

korlátozza, hogy az a kártalanítási igény érvényesítésére vonatkozó jogalap keletkezését kifejezetten megtiltja, aránytalanul tulajdonkorlátozó.

31. A jelen ügyben a Kúria Ítélete pontosan ilyen tulajdonkorlátozásnak minősül. A Kúria Ítélete ugyanis a kérelmező jogi autonómiáját úgy korlátozta, hogy a kérelmező nem elég, hogy jogellenesen elvesztette a pályázatot és a jogellenes nyertesek pedig megtarthatták a pályázat tárgyát képező termőföldeket, a kérelmezőt egy contra legem indokolással a kártérítési igény érvényesítésére vonatkozó jogalapot is elvonta.
32. Ez az a minőségi különbség, amely okán a Kúriai Ítéletet nem egyszerűen contra legem indokolásúnak, hanem Alaptörvénybe ütközőnek tartjuk.
33. A Kúriai Ítélet értelmében:
- az alperes nemzeti park igazgatósága jogszabályi kötelezettsége alapján kiír egy kötelező ajánlattételi szabályokat tartalmazó pályázatot;
 - a pályázaton az alperes értékelő bizottsága egy [REDACTED] pályázatát értékelte a legmagasabb pontszámmal, a felperes a pályázaton, a versenyben a 2. helyen végzett;
 - a pályázatot az értékelés alapján megnyeri a [REDACTED], jogellenesen;
 - a pályázaton 2. helyezett felperes pert indít a pályázat semmisségének megállapítása iránt, amely pert jogerősen megnyer;
 - a felperes ezt követően a jogellenes pályázat okán őt ért károk megtérítését kéri a bíróságoktól, amely kárt az I-II.f.-ú bíróságok meg is ítélnék a részére;
 - a bíróságok közül a Kúria viszont a 262/2010 Korm. rendelet 18. § (2) bekezdésével teljesen ellentétesen azt mondja, hogy a pályázaton az alperes igazgatója teljesen szabadon dönthetett a nyertesről, ezért a felperest nem érte kár, mivel hiába végzett a 2. helyen a versenyben, ez nem kötelezte az alperest semmire.
34. Álláspontunk szerint egy ilyen teljesen önkényesen lebonyolított „pályázattal” szembeni, a tulajdonjog sérelem reparálására irányuló kárigény megtagadása a Kúriai Ítélet útján Alaptörvényellenesnek minősül. Különösen így van ez egy olyan pályázat esetében, ahol a kiíró egy állami vagyongazdálkodó szerv, a pályázat tehát egy állami pályázat.
35. A jelen ügyben a perbeli pályázaton a legmagasabb pontszámú, érvényes pályázatot a kérelmező nyújtotta be. A Korm. rendelet 18. § (2) bekezdése értelmében tehát a jelen ügyben a kérelmező legmagasabb pontszámú, érvényes pályázata mellett kellett volna az alperesi igazgatónak kötelezően döntenie. Azzal, hogy a Kúria elfogadta az alperes azon magyarázatát, hogy az alperesi igazgató a Korm. rendelet 18. § (2) bekezdésében foglaltaktól függetlenül magát, teljesen ellenőrizetlenül dönthetett bárhogyan az alperesi értékelő bizottság által meghatározott pontozásos sorrendtől függetlenül, olyan fokú jogsértés, amely már eléri azt a mértéket, hogy az sértse a panaszosnak az Alaptörvényben biztosított tulajdonhoz való jogát.

II.2. TISZTESSÉGES ELJÁRÁSHOZ VALÓ JOG [ALAPTÖRVÉNY XXVIII. CIKK (1) BEK.] SÉRELME

36. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bek. értelmében „[m]indenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”
37. A 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés értelmében „a bírói döntésben megjelenő jogértelmezés kizárólag akkor támadható alkotmányjogi panasszal, ha az valamely az Alaptörvényben biztosított jog

sérelmére vezet”. Ugyanis „alapjogi érintettség nélkül az Alkotmánybíróságnak nincs jogköre a bírói jogértelmezés felülvizsgálatára”. Összegezve „az Alkotmánybíróság jellemzően akkor vizsgálhatja érdemben a bírói jogértelmezés hibájára alapított alkotmányjogi panaszt, ha az eljáró bíróság az előtte folyamatban volt ügynek az alaptörvényi érintettségére tekintet nélkül járt el, vagy az általa kialakított jogértelmezés nem áll összhangban e jog alkotmányos tartalmával”.¹

38. Ennek kapcsán azt vizsgálja az Alkotmánybíróság – figyelemmel az Alaptörvény 28. cikkében előírt értelmezési kötelezettségre is – az eljárási jogszabályokat az eljáró bíróságok a tisztességes eljárás alaptörvényi követelményeknek megfelelően alkalmazta-e.²
39. Továbbá „[...] az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia. Az indokolási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárási szabály alaptörvényellenes alkalmazását jelenti. A tisztességes eljárásból fakadó elvárás tehát az eljárási szabályok Alaptörvénynek megfelelő alkalmazása, ami a jogállami keretek között működő bíróságok feladata. Az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alaposítással megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon. Ennek megítéléséhez az Alkotmánybíróság vizsgálja a jogvita természetét, az alkalmazandó eljárási törvény rendelkezéseit, a felek által az adott ügyben előterjesztett kérelmeket és észrevételeket, valamint az ügyben választ igénylő lényeges kérdéseket. [7/2013. (III. 1.) AB határozat] [kiemelés a kérelmezőtől].”³
40. A nemzetközi alkotmánybírói gyakorlat szerint „ha a bíróság megsérti a Pp. 206. §-ban foglalt mérlegelési és jogértelmezési szabályokat (önkéntesen mérlegel vagy értelmez jogot), akkor megsérti-e a peres félnek a tisztességes tárgyaláshoz való alkotmányos jogát. Ha a bíróság önkényesen mérlegel, vagy értelmez jogot, ugyanúgy nem biztosítja az ügyfél számára a bírósághoz való fordulás alkotmányos jogát, mivel jogellenesen nem vesz figyelembe való tényeket, vagy jogellenesen értelmez jogszabályokat. Az önkényes mérlegelés és jogértelmezés esetén a bíróság kizárja annak lehetőségét, hogy az ügyfél az alanyi jogainak érvényesítése érdekében hatékonyan fordulhasson a bírósághoz illetve, hogy a bíróság a véglegesség igényével hozhasson érdemi döntést. A fentiekre figyelemmel megállapítható, hogy az önkényes mérlegelés és jogértelmezés sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot. [kiemelés a kérelmezőtől]”⁴ Ezt a gyakorlatot támasztja alá az EU Bírósága C-173/03. számú ügyben hozott határozata is.
41. A kúriai Ítélet értelmében „[...] az alperes helytállóan hivatkozott a Kormányrendelet 17. és 18. §-ában foglaltak jogerős ítélet által történt megsértésére, illetve azok téves értelmezésére. Ezek a jogszabályok valóban az alperes eljárási rendjét szabályozták, de a kárigény részben ezek alperes által történt megsértésén alapult, ezért döntő jelentősége volt ezek vizsgálatának, értelmezésének.”⁵
42. Az alperes ezzel szemben a felülvizsgálati kérelmében a 262/2010. (XI.17.) Korm. rendelet 18. § (1) bekezdését jelölte meg kizárólagosan jogszabálysértésként.
43. Az alperes ezen jogszabályhely szövegét akként határozta meg, hogy „[a] pályázatok elbírálásáról a bizottság javaslatának mérlegelésével – az Igazgató dönt [kiemelés az eredeti szövegben]”.

¹ Sulyok Tamás: A tisztességes eljáráshoz való jog újabb kihívásai (ABSz, 2015/2., 97-102. o.)

² Sulyok Tamás: A tisztességes eljáráshoz való jog újabb kihívásai (ABSz, 2015/2., 97-102. o.)

³ Ravasz László: Bírói függetlenség és a tisztességes eljáráshoz való jog (DJM, 2015/3-4.)

⁴ Ravasz László: Bírói függetlenség és a tisztességes eljáráshoz való jog (DJM, 2015/3-4.)

⁵ Ítélet 4. oldal, [13] bek., 1-2. mondatok

44. A 262/2010. (XI.17.) Korm. rendelet 18. §-ának teljes szövege az alábbi:

„18. § (1) A pályázatok elbírálásáról a bizottság javaslatának mérlegelésével - az Nfatv. 8. § (1) bekezdés d) és h) pontjában meghatározott esetet kivéve - az NFA elnöke dönt. Az Nfatv. 8. § (1) bekezdés d) pontjában meghatározott esetben a pályázatok elbírálásáról a bizottság javaslatának mérlegelésével a Tanács, az Nfatv. 8. § (1) bekezdés h) pontjában meghatározott esetben a Tanács az MNV Zrt.-vel közösen dönt.

(2) A pályázatok közül az összességében legkedvezőbb ajánlatokat kínáló, megalapozott és érvényes pályázat mellett kell dönteni. A pályázati felhívásban és kiírásban közölt bírálati szempontokkal ellentétes döntés nem hozható.

(3) Több, azonos értékű, érvényes pályázatot benyújtó pályázó közül sorsolással kell kiválasztani a pályázat nyertesét. A sorsolást az NFA hivatalos helyiségében, közjegyző, az NFA képviselője, és az érintett pályázók jelenlétében kell megtartani. A sorsolásról jegyzőkönyvet kell készíteni.

(4) Ha a pályázati kiírás másként nem rendelkezik, a pályázatokat a bizottság által átadott értékelési jegyzőkönyv kézhezvételét követő naptól számított tizenöt napon belül kell elbírálni. Az elbírálási határidőt az NFA elnöke, illetve az Nfatv. 8. § (1) bekezdés d) vagy a h) pontjában meghatározott esetben a Tanács, vagy a Tanács az MNV Zrt.-vel közösen egy alkalommal legfeljebb tizenöt nappal meghosszabbíthatja, melyről a pályázókat az NFA értesíti. A pályázati kiírás szerinti elbírálási határidő - annak meghosszabbítása esetén - sem haladhatja meg a pályázatok benyújtási határidejének lejártától számított kilencven napot”.

45. A Kúria Ítélete az Alaptörvényben biztosított tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét eredményezte a felperesre, mint panaszosra nézve. A Kúria ugyanis egész egyszerűen a 262/2010. (XI.17.) Korm. rendelet 18. §-ából kiválasztotta az (1) bekezdést, és ezen (1) bekezdés alapján hozta meg a döntését. Tette ezt akként, hogy a Korm. rendelet (2) bekezdésének szabályát teljeskörűen negligálta. A Korm. rendelet (2) bekezdése értelmében ugyanis „a pályázatok közül az összességében legkedvezőbb ajánlatokat kínáló, megalapozott és érvényes pályázat mellett kell dönteni”.
46. A Kúria nem járhatott volna el akként, hogy a Korm. rendelet 18. §-ának (2) bekezdését szándékosan negligálva, a Korm. rendelet 18. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezésbe ütköző döntést hoz az ügyben.
47. Ebben a körben továbbá kiemeljük, hogy a 262/2010. (XI.17.) Korm. rendelet 18. § (1) bekezdése egy, az alperesi nemzeti park igazgatóságra kötelező eljárási jellegű szabály. Fogalmilag nem lehet jogszabálysértő sem az I.f.-ú, sem pedig a II.f.-ú ítélet, mert állítólag megsértett egy olyan eljárási szabályt, amely az alperesre kötelező, az I-II.f.-ú bíróságokra nem vonatkozik.
48. Az alperes a felülvizsgálati kérelmében tehát nem is arra hivatkozott, hogy az I-II.f.-ú bíróságok a saját eljárásukra irányadó eljárási szabálysértést követtek volna el, hanem azt állította, hogy az I-II.f.-ú ítéletek beletükköznek egy olyan eljárási szabályba, amely kizárólag az alperesre vonatkozóan ír elő kötelezettséget. Ezen alperesi hivatkozás nyilvánvalóan téves, az I-II.f.-ú ítéleteket nem lehetett volna hatályon kívül helyezni egy olyan állítólagos eljárási jogszabálysértés alapján, amely eljárási jogszabály nem az I-II.f.-ú bíróságok eljárására vonatkozó szabályt tartalmaz.
49. A Kúriai Ítéletből a Kúria Alaptörvény-ellenes eljárása okán kimaradt, hogy a 262/2010. (XI.17.) Korm. rendelet 18. § (2) bekezdése alapján az alperesnek mindenkor **jogszabályi kötelezettsége**

KODELA

volt a pályázaton a legmagasabb pontszámot elért pályázat mellett döntenie. Ez az alperesi igazgatónak nem egy fakultatív lehetősége volt tehát, hanem kötelezettsége. Ez a pályázat lényege, ezért van értelme és ezért indulnak jogalanyok a pályázatokon, hogy a pályázati felhívás szabályai szerint a pályázataik értékelésre kerüljenek és annak alapján a legkedvezőbb, legmagasabb pontszámot kapott pályázat nyerjen.

50. Sem az NFA tv., sem az NFA Korm. rendelet, sem a pályázati kiírás, sem a pályázati felhívás nem tartalmaz olyan rendelkezést – ilyet az Ítélet sem tudott megjelölni – amely szerint a kérelmező alaki és tartalmi szempontból is érvényes, az alperes által elbírált és pontozott pályázata bármilyen okból elutasítható, vagy figyelmen kívül hagyható lett volna. Ilyen a jelen ügyben tényszerűen nem is történt.
51. Az eredménytelenné nyilvánítás nem az alperes diszkrecionális döntése, ez tévedés. Az NFA Korm. rendeletben taxatív fel vannak sorolva azok az okok, amelyek alapján egy pályázatot eredménytelenné lehet nyilvánítani. A jelen perben ilyen eredménytelenségi ok fel sem merült, ilyenre alperes sem hivatkozott, ilyet a Kúria Ítélete sem tartalmaz.
52. A Kúria a Korm. rendelet 18. § (2) bekezdésének negligálásával elfogadta az alperes azon érvelését, amellyel az alperes a saját pályázatát úgy állította be, mintha az egy „próba-szerencse” esemény lett volna, ahol az alperes fakultatív módon, a pályázatok pontozásától és eredményétől függetlenül dönthetett a nyertesek, illetve a vesztesek személyéről.
53. Az alperes az NFA Rendelet és a Pályázati Kiírás szabályai szerint volt köteles lefolytatni a pályázati eljárást. Az értékelési bizottság felállításával, a pontozással, és az Értékelési Jegyzőkönyv elkészítésének kötelezővé tételével a jogalkotónak célja volt, méghozzá az, hogy az igazgató végül megalapozott döntést hozzon, azaz, hogy a pályázatokat megfelelően értékeljék és a döntést ezek alapján hozzák meg.
54. A Debreceni Ítélet tábla jogerős ítéletének mögöttes perirataiból egyértelműen megállapítható a korábbi alperesi igazgató tanúvallomásából, hogy az alperes igazgatója maga nem végezte el a pályázatok (összehasonlító) értékelését, mert ez kifejezetten az értékelő bizottság feladata volt. Ebből kifolyólag önmagától azt sem tudta, hogy melyik a legjobb pályázat, e körben az Értékelési Jegyzőkönyvben foglaltakra tudott egyedül hagyatkozni:
55. *„A jogszabály egyrészt meghatározta, hogy milyen szempontok alapján kellett a pályázatokat elbírálni, a gazdálkodási terv alapján a pontszám kialakítása pedig az értékelési bizottságra volt bízva, ebben én értelemszerűen nem vettem részt. Az én feladatomban a döntéshozatal volt, a gazdálkodási terv alapján a pontszám kialakítása, illetőleg az egyéb szempontok alapján való döntéshozatal pedig az értékelőbizottság tagjaira tartozott.”*
 [redacted] tanúvallomása, Debreceni Törvényszék, 6.G.40.188/2014/14 ssz.-ű tárgyalási jegyzőkönyv 1. sz. melléklet, 3. bekezdés”.
56. A Kúriai döntés azt jelenti, hogy a pályázatok értékelése csak formalitás volt a pályázatban, és az alperes szabadon minősíthetett olyan pályázatokat „eredménytelenek”, amelyekkel kapcsolatban jogszabályi, illetve a Pályázati Kiírásban foglalt érvénytelenségi, illetve eredménytelenségi ok nem merült fel. Ezzel a Kúria az egész pályázati eljárás célját, lényegét, és a jogalkotó szabályozási célját vette semmibe.
57. A fentiek alapján az I-II.f.-ű bírósági eljárásokban csatolt okiratok – különösen az alperesi Értékelési Jegyzőkönyv – alapján tényként kellett volna az Ítéletben megállapítani, hogy – [redacted]

KODELA

Kodéla Ügyvédi Iroda

pályázatának bíróság által jogerősen megállapított érvénytelensége okán – a perbeli pályázat során a kérelmező minden tekintetben jogszerű pályázata minősült a legjobb érvényes pályázatnak.

58. Az I-II.f.-ú bíróságok tehát az I-II.f.-ú bírósági eljárásokban a bizonyítás eredményének teljes körű mérlegelését követően, a rendelkezésre álló tények, okirati és egyéb bizonyítékok alapján állapították meg, hogy a [REDACTED] pályázatának megsemmisítése okán a kérelmező pályázata minősült az összességében legkedvezőbb ajánlatokat kínáló, megalapozott és érvényes pályázatnak.
59. A jelen perbeli ügy előzményeként a II.f.-ú bíróság Gf.II.30.113/2016/4. sz. ú jogerős ítéletével megállapította, hogy (i) az alperes által kiírt Pályázati Kiírásra [REDACTED] pályázatok elbírálása; és [REDACTED] keretében együttesen benyújtott pályázat; (ii) a pályázatok elbírálása; és [REDACTED] pedig (iii) az alperes által [REDACTED] ítéletnek.
60. A II.f.-ú bíróság ezen jogerős ítélete a jelen alkotmányjogi panasszal érintett ügyben a jelen perbeli tényekkel és a jelen perbeli bizonyítás eredményével együttesen a jogellenességet önmagában megalapozza. Az alperes a Debreceni Ítéletábla jogerős ítéletének anyagi és alaki jogereje okán az abban foglaltakat a jelen perben már nem tehette vitássá (Pp. 229. § (1) bek.). A felülvizsgálati kérelem ennek megfelelően nem is tartalmaz olyan hivatkozást, amellyel az alperes a II.f.-ú bíróság jogerős ítéletét, tehát ezt a jogellenességet jogerősen megállapító aktust vitatná.
61. A II.f.-ú bíróság jogerős ítélete alapján indította a kérelmező a jelen pert, amely egy kártérítési per. A jelen kártérítési per megindításának oka, hogy a II.f.-ú bíróság jogerős előzmény-ítéletében megállapítottak szerint az alperes a pályázat jogellenes elbírálásával a kérelmezőnek kárt okozott.
62. Az Ítéletben és a felülvizsgálati kérelemben foglaltakkal szemben, a [REDACTED] bíróság jogerős előzmény-ítélete alapján tényként kell megállapítani, hogy az alperes a [REDACTED] pályázatát jogellenesen minősítette nyertesnek, amiből viszont okszerűen és nyilvánvalóan következik, hogy az alperes a kérelmező pályázatát jogszabálysértő módon minősítette vesztesnek.
63. A károkozás [REDACTED] nyertessé nyilvánításával bekövetkezett. A kérelmező kára tehát önmagában azon [REDACTED] kezet, hogy a pályázatot az alperes jogellenes magatartása olyan személy nyerte meg, akinek erre nem lett volna joga. Az a tény, hogy az alperes nem a kérelmezőt hirdette ki a pályázat nyertesének és nem kötötte meg vele a haszonbérleti szerződést, szintén olyan károkozó magatartásoknak minősülnek, amelyekkel ok-okozati összefüggésben a kérelmező kára bekövetkezett.
64. Az Ítéletben foglaltakkal szemben sem az I.f.-ú ítélet, sem a II.f.-ú ítélet nem döntött a pályázatról, annak kiírásáról és nem hozott döntést annak eredményéről.⁶ A korábban eljáró bíróságok a jelen perbeli tények és a bizonyítás eredményeként – különös figyelemmel itt az alperes Értékelési Jegyzőkönyvére – azt állapította [REDACTED] (i) egyrészt az alperes jogellenesen döntött úgy, hogy a pályázat nyertese [REDACTED] (ii) másrészt a kérelmező pályázata minden tekintetben érvényes volt és [REDACTED] pályázatának semmissége okán az összességében legkedvezőbb ajánlatokat kínáló, megalapozott pályázat volt. Ezen bírósági megállapítások felülmérlegelésére a Kúriának a felülvizsgálati eljárásban nem volt jogi lehetősége.

⁶ Ítélet 4. oldal, [13] bek., utolsó mondat

65. A perben semmiféle olyan adat, körülmény nem merült fel, és pláne nem került bizonyításra az alperes részéről, hogy a kérelmező pályázata bármilyen okból ne felelt volna meg a jogszabályoknak, illetve a Pályázati Kiírásnak. Amennyiben ilyen körülmény felmerült volna, azt egyebekben az Értékelési Jegyzőkönyvnek (F/3) vagy más pályázati dokumentumnak tartalmaznia kellett volna.
66. Az I-II.f.-ú ítéletek indokolása ebben a körben tehát a jelen eljárás tényein és okirati bizonyítékain alapul: (i) alperesi beismeréseken (Pp. 163. § (2) bekezdés); (ii) a Pályázati Kiírás (F/2) tartalmán; (iii) az Értékelési Jegyzőkönyv tartalmán (F/3); (iv) az NFA Korm. rendelet rendelkezésein. Az I-II.f.-ú bíróságok az alperestől semmiféle döntési hatáskört nem vettek át, nem a pályázati eljárásban hoztak döntést, hanem a jelen perben, a jelen per tényei és bizonyítékai alapján, amelyek felülmérlegelésére a felülvizsgálati eljárásban nincs jogi lehetőség.
67. Végül ismételten kiemeljük, hogy az I.f.-ú eljárás során az alperes saját maga, bíróság előtt, kifejezetten elismerte, hogy a kérelmező pályázata minden tekintetben megfelelt a jogszabályoknak: „[a]zt nem vitatjuk, hogy a felperes alakilag is és tartalmilag is érvényes pályázatot nyújtott be [...]”⁷
68. Az alperes fellebbezése szintén tartalmazta az alperes kifejezett elismerését ebben a körben: „[...] az adott birtoktestre beérkezett összes pályázat mind tartalmilag, mind alakilag érvényes, azok megfeleltek a pályázati kiírás által támasztott követelményeknek [...]”⁸
69. Sem az Értékelési Jegyzőkönyvben, sem más okiratban fel sem merült, hogy a kérelmező pályázata bármilyen okból ne felelne meg a Pályázati Kiírás, valamint a vonatkozó jogszabályok feltételeinek. A perben az alperes sem állított, illetve főleg nem bizonyított olyan körülményt, hogy a kérelmező pályázata bármilyen okból ne lett volna nyertesnek nyilvánítható.
70. Az alperes által indítványozott tanú, [redacted] jegyzőkönyvben rögzített tanúvallomása sem tartalmaz egyetlen olyan állítást sem, amelyből az lenne megállapítható, hogy a kérelmező pályázata bármilyen okból érvénytelen, vagy jogellenes lett volna. [redacted] mindösszesen elmondta, hogy az értékelő bizottság [redacted] pályázatát ítélte meg jobbnak [redacted] kérelmező pályázatánál. Ez a körülmény a jelen perben [redacted] esen irreleváns, mivel [redacted] pályázati nyertességét jogerős bírósági ítélet minősít [redacted] ek.
71. A Kúria úgy utasította el a felperes keresetét, hogy az eljárása során az ügyben figyelembe veendő egyetlen jogszabályhelynek (a Korm. rendelet 18. §-ának) csak arra a részére alapította döntését, amelyet önmagában nézve úgy tűnhet, hogy az alperes igazgatója szabadon, mindenfajta megkötés nélkül dönthetett a pályázatokról.
72. A Kúria szándékosan, vagy súlyos mulasztást elkövetve az ítélezése során nem vette figyelembe a Korm. rendelet 18. § (2) bekezdésének imperatív szabályát, amelynek értelmében az alperes igazgatója az alperes által értékelt pályázatok közül a legmagasabb pontszámú pályázatot volt köteles nyertesnek nyilvánítani.
73. Álláspontunk szerint ez nem indokolási hiányosság, vagy jogértelmezési kérdés. Amennyiben egy eljáró bíróság az adott ügyben releváns egyetlen jogszabályhelynek csak a döntését alátámasztó részét veszi figyelembe a döntése meghozatalánál, a másik, a döntésével ellentétes tartalmú részét pedig szándékosan/gondatlanul negligálja, ezen magatartás már eléri azt a

⁷ 10. szsz.-ú jkv. 2. old. alperesi jogi képv. nyilatkozata.

⁸ Fellebbezés 2. old. 7. bek.

KODELA

Kodéla Ügyvédi Iroda

fokot, hogy a panaszos felperes Alaptörvényben rögzített tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmét jelentse.

II.3. JOGORVOSLATHOZ VALÓ JOG [ALAPTÖRVÉNY XXVIII. CIKK (7) BEK.] SÉRELME

74. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bek. szerint „[m]indenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”
75. „A jogorvoslathoz való jog lényegi tartalma a jogalkotótól azt követeli meg, hogy a hatóságok érdemi, ügydöntő határozatai tekintetében tegye lehetővé a valamely más szervhez, vagy ugyanazon szervezeten belüli magasabb fórumhoz fordulás lehetőségét [5/1992. (I. 30.) AB határozat, ABH 1992, 27, 31.; 22/1995. (III. 31.) AB határozat, ABH 1995, 108, 109.]” (9/2013. (III. 6.) AB határozat, Indokolás [28]) Emellett a jogorvoslathoz való jog érvényesülése szempontjából lényeges, hogy a jogorvoslati fórum ténylegesen mit vizsgálhat felül, azaz mi ennek a felülvizsgálatnak a terjedelme. (2/2013. (I. 23.) AB határozat, Indokolás [37]) „Az Alaptörvény megköveteli, hogy a jogorvoslati jog nyújtotta jogvédelem hatékony legyen, vagyis ténylegesen érvényesüljön és képes legyen a döntés által okozott sérelem orvoslására. A jogorvoslat jogának hatékony érvényesülését számos tényező befolyásolhatja, így többek között a felülbírálati lehetőség terjedelme, a jogorvoslat elintézésére meghatározott határidő, vagy a sérelmezett határozat kézbesítésének szabályai és megismerhetőségének tényleges lehetősége.” (22/2013. (VII. 19.) AB határozat, Indokolás [26]) Minden jogorvoslat lényegi, immanens eleme továbbá a jogorvoslás lehetősége, vagyis a jogorvoslat fogalmilag és szubsztanciálisan tartalmazza a jogsérelem orvoslhatóságát [23/1998. (VI. 9.) AB határozat, ABH 1998, 182, 186.]”⁹
76. A fentiek alapján a sérelmezett döntés kapcsán igénybe vehető jogorvoslattal szemben alaptörvényi szinten érvényesül az a követelmény, hogy az általa nyújtott jogvédelemnek hatékonynak kell lennie és a jogorvoslat képes kell, hogy legyen a döntés által okozott sérelem orvoslására.
77. A jelen ügyben ezzel szemben a Kúria Ítélete azt mondta ki, hogy a panaszos felperesnek a jogszabálysértő pályázattal szemben érdemi jogorvoslati lehetősége nincsen. A Kúria Ítélete értelmében a felperes azzal, hogy a korábbi perbeli keresete alapján a pályázatot jogerősen megsemmisítette, a jogorvoslati jogát kimerítette.
78. A Kúriai Ítélet értelmében a felperesnek nincs ahhoz jogorvoslati joga, hogy a semmis pályázat következményeként felmerült kárait az alperessel szemben követelhesse. A felperesnek emellett ahhoz sincs jogorvoslati joga, hogy a semmis pályázat következményeként ő maga köthessen szerződést az alperessel, függetlenül attól, hogy a pályázati kiírás kötelező ajánlattételi szabályokat tartalmazott.
79. Álláspontunk szerint az Alaptörvényben biztosított jogorvoslati jogot sért a Kúria ítélete, amely elvonta a panaszos felperestől a bíróságok által jogerősen megállapított módon semmis pályázathból eredő kárainak a bíróság előtti érvényesítési lehetőségét.
80. A Kúriai Ítélet értelmében ugyanis a panaszos felperes kára a szerződéskötés elmaradásából származik, ami azért nonszensz, mert a Kúriai Ítélet értelmében egyébként a panaszos a pályázatot eredményeként megvalósuló szerződéskötés vonatkozásában sem illeti jogorvoslati jog.

⁹ 3124/2015 (VII.9.) AB határozat Indokolás [43]

KODELA

81. A Kúriai Ítélet értelmében a panaszos felperesnek lényegében egy privát ügyészségként működve a saját költségén abban a körben volt jogorvoslati joga, hogy a jogsértő pályázatot jogerősen semmissé nyilváníttathassa a bíróságokkal.

82. A Kúriai Ítélet a fentiek okán sérti a panaszos Alaptörvényben biztosított jogorvoslathoz való jogát. A panaszos egyébként a jelen ügyben még csak nem is azt sérelmezte, hogy az alperes a jogellenes és semmis pályázat eredményeként nem vele kötötte meg a haszonbérleti szerződést, hanem a jogellenes pályázat okán őt ért károk megtérítését kérte a bíróságoktól. Ettől zárta el őt a Kúriai Ítélet.

III. EGYEBEK

83. Az Abtv. 27. § b) pontja alapján akként nyilatkozunk, hogy a kérelmezőnek a Kúria jogerős Ítélete ellen nincs további jogorvoslati lehetősége.

84. Az Abtv. 52. § (5) bekezdés értelmében akként nyilatkozunk, hogy a kérelmező a nevének nyilvánosságra hozatalához nem járul hozzá.

85. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidő – tekintettel arra, hogy az Ítéletet 2019-december-10-én vettük át – megtartásra került.

86. A Kúria Ítélete a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény („Pp.”) rendelkezései értelmében érdemi határozatnak minősül.

87. Az indítványozó az ügyben rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségeket már teljeskörűen kimerítette. A Kúria Ítélete ellen az indítványozó perújítást nem kezdeményezett.

Tisztelettel:

dr. Kodela Viktor ügyvéd
kérelmező képv.

